

Του ΠΑΡΓΟΥ ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΠΩΣ όλα δείχνουν, ο πρωθυπουργός κ. Κ. Σημίτης καλείται μέσα στις ημεροεπόμενες να πάρει ισοκρίνη την πιο κρίσιμη απόφαση της πολιτικής σταδιοδρομίας του. Το δίλημμα είναι συγκεκριμένο: θα οργανώσει τη δια-

δοχή του και θα παραδώσει στον κ. Γ. Παπανδρέου ή θα οργανώσει την επικράτησή του προκαλώντας μια νέα εσωκομματική σύγκρουση; Το πρώτο φαίνεται να το απαιτεί η δυναμική των πραγμάτων. Το δεύτερο απλά το συνήθειο, αφού το έκανε και το 1996 στο συνέδριο και το

2001 στο ΕΓ. Και για τις δύο εκδοχές υπάρχουν στο Μέγαρο Μαξίμου συγκεκριμένες εισηγήσεις με επώνυμους υποστηρικτές και αντίστοιχα επιχειρήματα. Ενδιαμέσως υπάρχει το σενάριο για συγκερασμό και των δύο. Ως συνήθως, την απόφαση θα λάβει σχεδόν μόνος, περι-

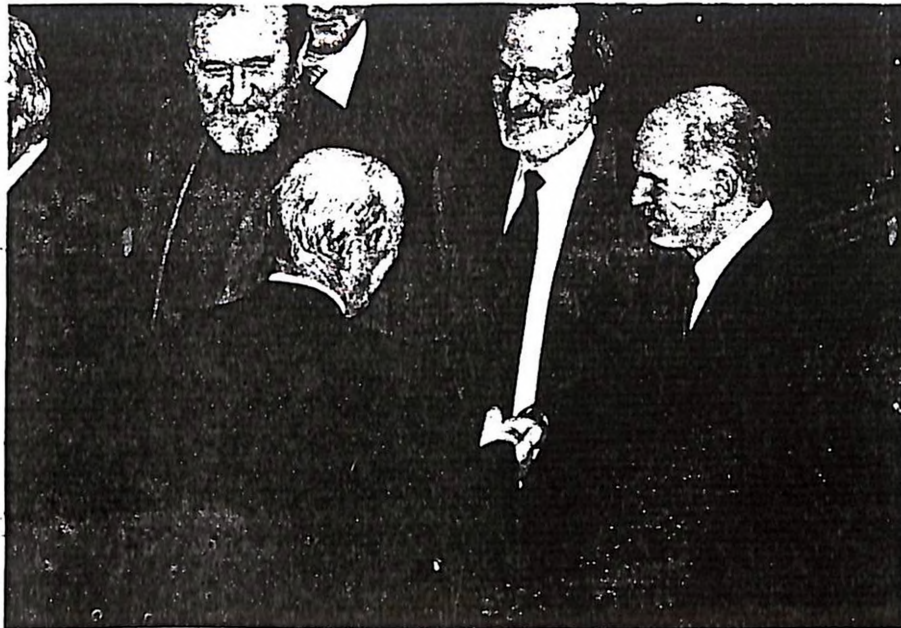
στοιχίζομενος από έναν μικρό κύκλο προσώπων, όχι κατ' ανάγκην με πολιτική ιδιότητα. Όλα τα ενδεχόμενα και τα δεδομένα τους υπάρχουν ήδη στο τραπέζι και απαιτούν αποφάσεις που θα ορίσουν και το πλαίσιο των εξελίξεων εντός και εκτός του ΠαΣοΚ.

■ Οι αντικρουόμενες εισηγήσεις για διαδοχή, σύγκρουση και διαρχία - Οι πιθανότητες επιλογής της «ευρωπαϊκής θέσης»

Τι θα κάνει ο κ. Σημίτης

Δύο συν ένα σενάρια για τις αποφάσεις που πρόκειται να λάβει ο Πρωθυπουργός

Εφόσον ο Πρωθυπουργός καταλήξει στο δεύτερο σενάριο, της επικράτησης, τότε από τις αρχές του έτους θα αρχίσουν οι αιφνιδιασμοί. «Ο Σημίτης ετοιμάζει κάτι μεγάλο» εξομολογείται σε συνομιλήτες του ο Γραμματέας της ΚΕ του ΠαΣοΚ κ. Μ. Χρυσοχολίδης. Λέγεται ότι ετέθη ελεγχόμενος από το γραφείο του Πρωθυπουργού στη Βουλή ο πάλι ποτέ «στρατηγός» του κ. Θ. Τσοκάτος - εβδηρη ιδιαίτερης αξίας, αν επιβεβαιωθεί! Παλλοί ισχυρίζονται ότι ο Πρωθυπουργός, παρ' ότι είχε γνώση της κατάστασης από τον έμπειρο και πανεπίσημο της ΚΟ κ. Α. Ακριβόση, ενσχυλήθηκε όταν πληροφορήθηκε από τον κ. Σ. Κοσμάδη και τον κ. Ν. Λεβονιάδη ότι στους διαδρόμους του Κοινοβουλίου ακόμη και προσπλημμένοι σε αυτόν βουλευτές εύρισκαν υπέρ της αποχώρησής του, όπως άλλωστε διαπίστωσε ίδιος ομίσος από το χειροκροτήματα τους, όταν το υπαινιχθηκε στη όρμησική κορύφωση της ομιλίας του επί του Προϋπολογισμού. Τώρα παρρόντες με πολλές «φύρες πιησής» δίπλα στον κ. Σημίτη δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο εκδήλωσης μιας αντιπρόθεσης που θα περιλαμβάνει πρώτον, ανασημασμάδ δεύτερον, καταγγελία των «πράτων που θέλουν να τον υποδειξουν τι να κάνει», που υπαινιχθηκε ο κ. Σημίτης στην κυριότητα της ομιλίας του στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα - και, τρίτον, προαυθισμό της ακριβούς ημερομηνίας των εκλογών. Η οποία δεν θα είναι μεταγενέστερη της 16ης Μαρτίου για έναν λόγο που διέλαθε της προσοχής όλων: στις 25 Μαρτίου ορίστηκε η τελετή αφής της ολυμπιακής φλόγας και κατά σχετική δέσμευση της χώρας αυτό δεν μπορεί να γίνει διαρκούσης της προεκλογικής περιόδου. Αν υπάρχει τέτοιο σχέδιο, ο Πρωθυπουργός θα επιπρεψεί στην παλαιά δέσμευσή «θα ηγηθή του ΠαΣοΚ» και η «διαμορφωση των εξελίξεων για τη νίκη» θα λάβει μια συγκεκριμένη ερμηνεία. Πόλλες πιθανότητες υπάρχουν να τεθεί σε εφαρμογή αυτό το σενάριο. Όπως πιθανότητες είχαν πάντα οι κινήσεις υψηλού ρίσκου του κ. Σημίτη: πολλές και καρμια! Αλλά, το δεύτερο φαίνεται πιο λογικό.

Ο κ. Σημίτης δέχεται τη χειραψία του κ. Γ. Παπανδρέου λίγο μετά την ομιλία του στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα, με την οποία ανοίξε το θέμα της διαδοχής

του - ούτε για διακατές δεν θα φύγουν εφέτος τα στελέχη του Κινήματος. Αυτό το σενάριο θέλει τον κ. Σημίτη να εγκαθιστά ο ίδιος από τις αρχές Ιανουαρίου τον ιμάντα μεταβίβασης της ηγετικής εξουσίας, αλλά όλα τα υπόλοιπα είναι στον αέρα. Κατά την απλούστερη εκδοχή, θα υποβάλει την παραίτηση της κυβέρνησής του στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και

αμέσως θα συνέλθει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠαΣοΚ για να υποδείξει νέο πρωθυπουργό. Αυτό θα είναι προφανέστατα ο κ. Γ. Παπανδρέου, ο οποίος θα σχηματίσει κυβέρνηση, θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης και εν συνεχεία θα προκηρύξει εκλογές πρώτως τον περιορισμό της 25ης Μαρτίου. Αν θα σχηματίσει μια νέα κυβέρνηση του δικού του στυ-

ματος ή θα αφήσει ανέγγιχτη την υπάρχουσα, θα είναι στη διακριτική του ευχέρεια. Τι θα κάνει σε αυτή την περίπτωση ο κ. Σημίτης; Η τρέχουσα φιλολογία τον θέλει να μετακομίσει στην Εσπερία ως πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή σε μια ad hoc θέση για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Το δεύτερο ίσως είναι λίγο για να δικαιολογηθεί την απο-

χώρηση και για το πρώτο είναι κυριός. Η αλήθεια είναι ότι το τελευταίο διάστημα ο Πρωθυπουργός κάνει ένα είδος προεκλογικής εκστρατείας: Ρώμη - Λονδίνο - Παρίσι. Επίσης η χώρα συντάσσεται πλέον με τους «μεγάλους» σε κρίσιμα θέματα. Π.χ., ο κ. Ν. Χαϊσιοδουλάκης στην υπόθεση του Συμφώνου Σταθερότητας τη μία ημέρα επιχειρηματολόγησε υπέρ

της «θεσμικής» άποψης και την άλλη ψήφισε εναντίον της! Αυτό το αξίωμα όμως είναι δυσχερές να «κλειστεί» πριν από το συμβούλιο κορυφής του προσχούς Μαρτίου και σε κάθε περίπτωση είναι υπόθεση του συντηρητικής συνθέσεως Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για το οποίο εγείρονται και ενστάσεις αν δικαιούται ως απερχόμενο να λάβει τέτοια απόφαση, άρα όλα μετατίθενται για το επόμενο θέρος - πολύ αργά για τον εσωτερικό πολιτικό σχεδιασμό του κ. Σημίτη. Εκτός αν προσβλέπει στη μετακόμισή του από το Μέγαρο Μαξίμου στο διπλανό κτίριο από το 2005.

Η δεύτερη εκδοχή προβάλλει ένα είδος διαρχίας, που εν προκειμένω σημαίνει δύο τινά: είτε ο κ. Παπανδρέου αναλαμβάνει την πρωθυπουργία και ο κ. Σημίτης παραμένει πρόεδρος του ΠαΣοΚ - ρύθμιση που πάσχει ακόμη και συνταγματικά - είτε ο κ. Σημίτης παραμένει πρωθυπουργός και προκηρύσσει έκτακτο συνέδριο που αναδεικνύει πρόεδρο του Κινήματος - άρα υποψήφιο πρωθυπουργό που θα λάβει εντολή σχημασμού κυβέρνησης σε περίπτωση νίκης - τον κ. Παπανδρέου. Ετσι τηρεί τη δέσμευση ολοκλήρωσης της τετραετίας και δεν εκπέθεται όσος λένε ότι «στις εκλογές να πάμε με Σημίτη». Και στη μία και στην άλλη περίπτωση το ζητούμενο είναι να «βγουν μαζί στο μπαλκόνι», ιδέα που θέλγει στελέχη όπως ο υπουργός Εσωτερικών κ. Κ. Σκανδαλίδης. Το ερώτημα εν προκειμένω δεν είναι αν ο Πρωθυπουργός θα προσυέγραφε αυτό που απέρριπτε παλαιότερα, αλλά κυρίως αν ο κ. Παπανδρέου - ο οποίος σε ό,τι αφορά τη βούληση της βάσης του ΠαΣοΚ είναι ο απόλυτος κυρίαρχος - θα αποδεχόταν μια λύση «διαδοχής σε δύο φάσεις», που αξιοποιεί τώρα τη δημόσια εικόνα του και μεταθέτει για το μέλλον τη μεταβίβαση της πλήρους εξουσίας. Από αυτή την άποψη χρήζει ερμηνείας η δήλωσή του στα «Νέα» ότι «οδηγούμαστε ενωμένοι στη μάχη με μπροστάρη τον Κώστα Σημίτη». Σε κάθε περίπτωση πάντως οι εκδοχές της - προσωρινής έστω - συγκατοίκησης ζητούν απαντήσεις σε ζητήματα που αφορούν τον ρόλο του κ. Χρυσοχολίδη ως Γραμματέα της ΚΕ, τη σύμβαση του ΕΓ και της εκλογικής κυβέρνησης, τα ψηφοδέλτια και τις μετεκλογικές ισορροπίες και εγγυήσεις.